

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΑΘΟΜΕΝΗ.

ΕΤΟΣ ΙΣΤ΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1883.

ΑΡΙΘ. 181.

Συνδρ. έτησ. έν Ελλάδα Φρ. 1.
» » » Έξωτερικῶ 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Έν δόφ Αθλοῦ Αρθῶ. 30.

Εἰς οὐδένα, πλην τῶν τακτικῶν ἀναποκριτῶν, στέλλεται ἡ Έφημερίς τῶν Παίδων ἄνευ προπληρωμῆς.

Πρὸς τοὺς συνδρομητὰς καὶ συνδρομητριάς τῆς «Έφημερίδος τῶν Παίδων.»

Ἀγαπητοῖμοι φίλοι καὶ φίλαι.

Μετὰ χαρὰς δρᾶτομαι τῆς εὐχαρίας νὰ χαιρετήσω καὶ πάλιν κατὰ τὴν πρωτοχρονιὰν ταύτην ἔκωσά σας καὶ νὰ σᾶς εὐχθῶ ἀπὸ καρδίας υγιάν σαματικὴν, υγιάν πνευματικὴν καὶ πᾶν ἔτι δύναται νὰ συνεισφέρει εἰς τὴν ἀληθῆ εὐχαρίστησιν, πρόδοον καὶ εὐημερίαν σας ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Μὴ λησμονεῖτε ἀγαπητὰ μου τέκνα διτι ἕκαστον νέον ἔτος φέρει μεθ' ἑαυτοῦ νέας ὑποχρεώσεις καὶ νέας εὐδύνας, ὅπως φέρει καὶ νέας εὐχαριστήσεις. Καθῆκον δὲ καὶ συμφέρον ὄλων ἡμῶν εἶναι νὰ ἐπιωφελιώμεθα ὅσον τὸ δυνατόν περισσ-

ότερον ἀπὸ τὰς εὐκαιρίας καὶ τὰ μέσα, τὰ ὅποια ὁ Θεὸς μᾶς ἔχει χαρίσει διὰ τὴν εὐχαρίστησιν καὶ χρησιμότητά μας εἰς τὸν κόσμον τούτον καὶ διὰ τὴν προετοιμασίαν μας διὰ τὴν αἰωνιότητα.

Ἡ ἐγκάρδιος ἐπιθυμία καὶ συμβουλή μου λοιπόν, ἀγαπητὰ μου τέκνα, εἶναι νὰ ἐπιδοθῆτε ἕκαστον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων σας μετ' ἐπιμέλειαν καὶ ἀσκήθειαν, πρὸ πάντων δὲ νὰ σέβεσθε τὸν Θεὸν καὶ νὰ ὑπακούετε τοὺς γονεῖς σας καὶ ἕστε βέλαια, ὅτι ὀπιθίποτε ὅσας συμβῆ κατὰ τὸ νέον τούτο ἔτος θλίψαι διὰ τὸ καλόν σας. Μὴ λησμονεῖτε δὲ καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ τὰ ὄρφανά, καὶ ὅσον δύνασθε ἀνακουφίσετε τὰς ἀνάγκας καὶ δυστυχίας των.

1883.

Υγιαίνετε,

Ὁ συντάκτης

Μ. Δ. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ.

Πάλιν μυκᾶται ὁ Βορέας πάλιν τὰ πάγη ἤλθαν,
ὁ οὐρανὸς συγοφρυᾶ μ' ἔβγη θωρεὶ τὸ Σύμπαν!
Ἡ Γῆ δὲν ἔχει ὄρεξιν νὰ θρέψῃ τὰ παιδιὰ τῆς,
τοὺς κόλπους ἔκλεισε σφιγκτὰ στὰ ζῶα καὶ φυτὰ τῆς!
Ἐπάνω φόβος σκοτεινιά,
κάτω τρεμούλα δυστυχιά!

Ἦλε μου, πῶς ἐκρώσῃς τὸ φλογερὸν σου αἶμα;
Σελήνη μου πῶς δὲν γελᾷ, πῶς δὲν φορεῖς τὸ σέμμα;
φυτὰ μου βαθυπράσινα ποῦ εἶναι ἡ στολή σας;
πουλιά μου καλλικέλαδα τί ἔχειν ἡ φωνή σας;
Ἐν φάσημα ἐφύσησε
καὶ πάντα κατεσώγχουσε.

Πάλιν μυκᾶται ὁ Βορέας πάλιν τὰ πάγη ἤλθαν,
πλὴν δὲν εὐφρίξαν ἐπὶ γῆς δούος προχθεὲς ἀφρίξαν.
τὸν τόπον δείχνουν τῶν θνητῶν νεοκτισμέναι θῆκαι,
δούος ἔτιναξ' ὁ Βορέας κ' ἀναίσθητους ἀφῆκε.
μυρτιαὶ λουλούδια μυριστα,
μάρμαρα κρᾶ σκαλιστά.

Καλλὴ που δὲν ἡμπέρεσε ζωγράφος νὰ τὰ γράψῃ,
νεῖστα που δὲν σας λύγισε τοῦ κανονοῦ ἡ λάμψη,
πῶς ἀμορφα κ' οὐτεῖανὰ ἐγείνατε συνάμα,
κ' ἀφήσατε κατόπι σας φόβου καὶ λύπης τραῦμα;
Στοῦ Σαβαῖθ τὴν προσταγὴν,
οὐδεὶς ἀρνεῖτ' ὑποταγῆν.

Πάλιν μυκᾶται ὁ Βορέας, πάλιν τὰ πάγη ἤλθαν,
πλὴν κ' ἀνοίξιν διὰ πολλοὺς ἀγγέλλουν διτι εἶδαν,
τερπνὰς ἡμέρας μετ' ἀνθούς καὶ μυρωδιαὶς γεμάταις,
μετ' ἡλιθόνα χαρωπὰ, μετ' πρῶναις δροσάταις.
γὰ νὰ γαρῶν οἱ ζωντανοί,
πολλῶν νὰ γείνουν κοινωνοί.

Μετ' ἀρχὴν τῆς παγωνιάς, μετ' ἀρχὴν τοῦ ἔτους
διὰ ἡμέρας εὐτυχεῖς, διὰ καιροὺς εὐδέτους,
σᾶς χαιρετῶ συνδρομητῆται μετ' ἡμερῶν μου φύλλον,
νὰ διατρέξῃτ' ἀσφαλῶς καὶ υγιᾶς τὸν κύκλον,
τοῦ νέου ἔτους μετ' ἐμοῦ,
χωρὶς νὰ σφάλλῃτ' οὐδαμοῦ, Δ.

ΠΕΡΙ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ.

Ἐκ τῆς Περιηγήσεως τοῦ Ἑλληνος Προξένου
κ. Δ. Μητσάκη τὸ 1870.

ἨΘΗ, ΕΘΙΜΑ, ΧΑΡΑΚΤΗΡ.

(Συνέχεια)

Ἡ χλαμὸς χρησιμεύει ὡς ἐπαναφόριον καὶ ὡς ἐφάπλωμα, διότι τὴν ἡμέραν περιτυλίσσονται γραφικώτατα ἐν αὐτῇ, τὸ δὲ ἑσπέρας σκεπάζονται μέχρι ποδῶν εἴτε εἰς τὸ ὑπαιθρον κοιμῶνται, ὑπὸ τὴν βροχὴν καὶ τὸ μεγαλιώτατον ψῦχος, εἴτε ἐντὸς οἰκίας πλησίον μεγίτης πυρᾶς, ἢ χλαμὸς ἀποτελεῖ πᾶσαν τὴν λινოსτολήν τῶν Αἰθιοπῶν. Ὅτε πλύνουσι τὰς χλαμίδας, ἢ μένουσι μετὰ τὸ ὑποκάμισον ἢ δανίζονται τοιαύτην παρὰ φίλον ἢ φίλης, ὅτε δὲ πλύνουσι τὸ ὑποκάμισον, περιτυλίσσονται μετὰ τὴν χλαμίδα καὶ τότε βλέπει τις ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν ἄγαλμα, Καρυάτιδος! Περιποιοῦνται πολὺ τὴν κόμην των, κτενίζοντες αὐτὴν ἐπιμελέστατα. Ἄνδρες δὲ καὶ γυναῖκες ποιοῦσι τὸ αὐτὸ εἶδος κομώσεως σχηματίζοντες μικροὺς πλοκάμους ἐν εἴδει ψιάθου ἐκ τοῦ μετώπου πρὸς τὰ ὀπισθεν φέρουσι δὲ ἀντὶ κτενὸς χρυσῆν ἢ ἀργυρᾶν καρφίδα, χρησιμεύουσαν εἰς χωρισμὸν τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς. Τὴν κόμωσιν ταύτην δυσκόλως θὰ κατώρθου κομμώτρια τῶν Παρισίων. Τὸ δυσᾶρεστον εἶναι ὅτι ἀλείφουσι τὴν κόμην διὰ νοποῦ βουτύρου. Ὅταν πενθῶσι κείρουσι τὴν κεφαλὴν ἐν ὕδατι πορῖα δὲ ἐὰν δὲν ἔχωσιν ἐκτενισμένην τὴν κόμην, κείρουσιν αὐτὴν καὶ ἀλείφουσι διὰ νοποῦ βουτύρου ὡς προφυλακτικῶς κατὰ τῆς ἐπηρείας τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων καὶ τῆς νυκτερινῆς ὕγρασίας. Ἄνδρες δὲ καὶ γυναῖκες μένουσιν ἀσκεπεῖς.

Ἡ κόρη ἐκτελεῖ ἐν τῇ οἴκῳ τὰς πλέον κοπιώδεις ἐργασίας. Μεταβαίνει πρὸς ἀναζήτησιν καυσοξύλων εἰς τὸ δάσος, πρὸς ἄρδουσιν ὕδατος εἰς τοὺς ροάκας ἢ τὰ φρέατα, μεταφέρει τὴν λάγνην μεταξὺ τῶν δύο ὠμοπλατῶν ὡς τὸ ὑποζύγιον ζῶα! Τριβῆι τὰ σιτηρὰ, διότι τί θὰ εἴπη μύλος ἀγνωστον ἐν Αἰθιοπία; ἀνάπτει πῦρ, καὶ ἐν γένει πᾶσα κοπιώδης ἐργασία εἶναι ὁ κληρὸς τῆς! Οἱ ὄνοι ἔχουσι περισσοτέρην ἀνάπαισαν καὶ περιποίησην διὰ καὶ ἡ ἀτυχής παρθένος δὲν βλέπει τὴν ὄραν καθ' ἣν θὰ εὐρεθῇ ἀνὴρ, ὅστις νὰ τῆς ἀγοράσῃ χιτῶνα ἀξίας ἐνὸς ταλλήρου (4,50 φρ.) καὶ χλαμίδα τεσσάρων ταλλήρων, ὅπως τὴν συζευχθῇ ἢ λάθῃ αὐτὴν ὡς ἐταίραν, καὶ ὑψώσῃ οὕτως αὐτὴν ἐκ τῆς ἀτιμωτικῆς καταστάσεως τῆς παρθένου! Καὶ ὁ βιαστής ὑποχρεοῦται νὰ προσφέρῃ ὑποκάμισον καὶ χλαμίδα εἰς τὴν βιασθεῖσαν! Εἶναι δὲ περιέργον ὅτι ἐνῷ ὑπάρχει τοσαύτη ἡθῶν ἐλευθερία, σπανίως αἱ κόραι παραδίδονται ἄνευ δωρεᾶς τῆς χλαμίδος

καὶ τοῦ ὑποκαμίσου. Τὴν ἐπιούσαν τῆς συζεύξεως φέρουσα τὴν χλαμίδα καὶ τὸ ὑποκάμισον ἐξέρχεται εἰς τὴν θύραν εὐθυστος καὶ χαίρουσα ὅτι προδιδιάσθη εἰς τὴν ἐντιμον τάξιν γυναικὸς καὶ ὅτι θὰ τεκνοποιήσῃ. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς παρθένους νὰ τρέψωσι πᾶσαν τὴν κόμην των, διὸ καὶ κείρουσιν αὐτὴν, ἀφίνουσαι τρίχας πρὸς τὸ κάτω μέρος πλάτους 2—3 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, τὰς ὁποίας ἐνίοτε πλέκουσιν ἐν εἴδει ψιάθου πρὸς τὰ ὀπισθεν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ ἄρρενα μέχρι τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας κείρουσι τὴν κεφαλὴν των, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι ἀφίνουσιν ὡς ταῖαν τρίχας τινὰς εἰς τὸ κέντρον τοῦ μετώπου, δι' ὧν χωρίζουσι τὸ κρανίον εἰς δύο ἴσα μέρη δίκην γεωγραφικῆς σφαιρῆς. Αἱ γυναῖκες μαγειρεύουσι καὶ γνέθουσι μόνον, οὔτε ράπτουσιν, οὔτε πλύνουσιν, οὔτε ὀφθαλμοῦσι ταῦτα πάντα κάμνουσιν οἱ ἄνδρες.

Ἀγαποῦν τὰ ποτὰ καὶ ἰδίως τὴν ῥακὴν, τὸ τέτσι (δδρόμελι) καὶ τὸν ζῦθον, ἀρκεῖ μόνον νὰ τοῖς προσφέρωσι ταῦτα. Ἀγαποῦν δὲ καὶ τὸν χορδὸν καὶ τὴν μουσικήν. Ὁ χορδὸς των εἶναι ὡς ὁ τῶν Ἀφρικανῶν λαῶν, συνοδευόμενος πάντοτε ὑπὸ φεμάτων καὶ ὑπὸ τοῦ ντέφι, τοῦ ἐπαγωγῶ καὶ λάγνου ὄργάνου τῶν Αἰγυπτίων. Μουσικὰ ὄργανα ἔχουσι τὴν μονόχορδον λύραν, σχήματος ῥόμβου, τὸ κύμπανον, τὸ κύρβαλον, τὸ ναγχαριτ (εἶδος αὐλοῦ ἐξ ἰνδοκαλάμου) καὶ τὴν μακρὰν σάλπιγγα, ἔχουσαν μεταλλικὴν φωνὴν καὶ δύο κλειδιά, κατεσκευασμένα ἐκ λεπτῶν τεμαχιῶν ἰνδικοῦ καλάμου καὶ νεροκολοκύνθης, τῆς ὁποίας τὸ στόμιον εἶναι ὡς τῆς παρ' ἡμῖν σάλπιγγος ταύτην δὲ προσέθηκεν ὁ μουσουργὸς Βέρδης ἐν τῷ μελοδράματι Ἀἰδὰ.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΑΙΝΙΓΜΑΤΙΚΟΝ ΙΣΤΟΡΗΜΑ.

Πιθανὸν ν' ἀναμύνετε ν' ἀκούσετε ὅτι εἰμεθα μεγάλοι περιπατητικοί, ὅταν σὰς εἴπω ὅτι ἀδιακόπως εὐρισκόμεθα εἰς κίνησιν, καὶ ὅμως οὐδέποτε καταδεχόμεθα νὰ περιπατήσωμεν, ἀλλὰ πάντοτε βαδίζομεν ἐπὶ τροχῶν!

Ἐντούτοις εἰς τὸ πείσμα τῆς ἀδιαλείπτου ταύτης κινήσεως χιλιάδες καὶ μυριάδες ἐξ ἡμῶν διαμένουσιν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀκίνητοι εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.

Τινὲς ἐξ ἡμῶν ἔχουσι δύο πόδας, ὡς τὰ δίποδα, ἄλλοι τέσσαρας, ὡς τὰ τετράποδα, καὶ ὅμως οὐδέποτε κινούμεν τὸν ἕνα πρὸ τοῦ ἄλλου.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἔχομεν συγγενεῖς, ὅτινες ταξιδεύουσι τόσον πολὺ, ὥστε λαμβάνουσι τὴν ὀνομασίαν των ἐκ τούτου ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι ἀποτελοῦν μᾶλλον ἐξαίρεσιν εἰς τὰς ἕξεις των.

Τινὲς ἡμῶν εἶναι ὑψηλότεροι τοῦ ὑψίστου ἀνθρώπου, ἀλλ' ὅμως μανθάνομεν, ὅτι ὑπάρχει κλάδος τις

της οικογενείας μας τόσο μικρός όσον ο δυνεΐ του άν-
τίχειρος του ανδρώπου!

Μας εύρίσκετε εις πάν μέρος του κόσμου, διότι δέν
έχομεν ιδιαίτεράν κλίσην εις κανέν κλίμα.

Είς τας έξεις μας είμεθα τακτικοί και μεθοδικοί,
εις δέ τον χαρακτήρα μας ήσυχοί και ειρηνικοί μ' έ-
λουν δε εις τον άρμόδιον καιρόν γινόμεθα τολμηρότατοι
και έπιθετικώτατοι!

Τινές ήμϊν είμεθα σονοικισμένοι με τας έπιστη-
μονικάς ύποθέσεις και δυνάμει να σάς είπωμεν τά
σημεία του Ζωδιακού κύκλου και τας φάσεις της Σελ-
ήνης.

Έγώ έχω εύπαίδευτόν τινα και διάσημον εξαδέλφον

εις την Ήπειρωτικήν Εδ-
ρώπην, όστις είναι τόσο
μέγας Αστρονόμος, ώστε
δύναται να σάς πληροφο-
ρήση περι των κινήσεων πάν-
των των ουρανίων σωμάτων.
Πάντες ήμείς δέν διςχορι-
ζόμεθα δε είμεθα πολύ
πεπαιδευμένοι, άλλ' ήμεις
πάντες γνωρίζομεν ν' αριθ-
μώμεν. Έάν ήτοι έλεγεσ να
αριθμήσω μέχρι των 12
θα τό έθεώροον ώς προσβο-
λήν και θα με έπαιρην έλό-
κληρον τήν ήμέραν να τό έ-
κτελέσω, άλλ' ήμεις δύνά-
μαι ν' αριθμήσω εύκόλως
και ταχέως μέχρι του 60.

Πρός διασκέδασιν έχω
κύνα, όστις πηγαινει εδώ
και εκεί άδιακόπως όλην
την ήμέραν.

Όλοι έχομεν ιδέας της
φυσικής, έγώ δε δύναμαι να
σε κόμω να πηδῆς επί της
καθέλας σου, ή να σε έ-
ξυπνήσω έκ βαθέος ύπνου,
έάν κροταλίσω με όλην
μου την ισχύν. Τινές της
οικογενείας μου δύναται να
ψάλλωσιν μικρός ήχος, ή να
μιμηθώσιν άκριβώς τό

κελάδημα των πτηνών της άνοξείας.

Θά έξίπασθής ν' άκούσης, δε άν και έχομεν φω-
νάς, προτιμώμεν να λαλώμεν με τας χείρας μας δια ση-
μείων, όπως οί κωφάλαοι. Αί χείρες ήμϊν είναι πολύ
ένησολημένα. Ένίοτε ύπάρχει τσσαύτη έργασία, ώστε
καθίσταται έκάνταγκες να προστεθῆ μία άκόμη. Όμι-
λώ περι των χαιρϊων μας ως ίσων, άλλ' έπ' αληθείας
ή μία είναι τόσο μικροτέρα της άλλης, ώστε δέν
έπρεπεν ίσως να μεταχειρισθῶ την έκφρασιν ταύτην.
Τό μικρόν ήμϊν τουτο έλάττωμα δέν παραβλάπτει
την φραιύτητά μας.

Τά χαρακτηριστικά του προσώπου μας είναι σύμ-
μετρα, ή δε όψις μας συχνάκις λίαν σοβαρά.

Όπως εις πῶσαν οικο-
γένειαν ούτω και εις την
βικην μας ύπάρχουσι πτω-
χοί συγγενείς, άπλοί και
κοινοί την ένδομασίαν.

Πάντες έχομεν λαμπρά
στρογγύλα πρόσωπα, ξείδι
κως άνήγοντα εις ήμάς,
και έπειδή συνήθως φυλάτ-
τομεν αυτά όπισθεν υελίνων
καραθύρων. άντι να έκθέ-
τωμεν αυτά εις την έπίφροι-
αν και τον κομποτόν του ά-
νοικτου άέρος, ύποθέτω δε
ένίοτε θα ήναι καθαρώτε-
ρα από τά πρόσωπα πολ-
λών παιδιών και κορασιών
των σχολείων!

Όταν φθάσετε μέχρι της
γεροντικῆς ηλικίας, τό πρό-
σωπόν σας θα χάση τό σχή-
μά τε, και γινήσιν ισχνόν και
βαθουλόν, άλλά τό ίδιόν
μας θα μένη πάντοτε ο-

Η μικρά Αντίσα κτενίζομένη.

—Έτσι, μικρό μου, καθαρό
κομψό χαρατωμένο
Με καθαρό τό μέτωπο
πίο καθαρά ψυχή,

—Νά ήσαι του σχολειού του
στολίδη ζηλεμένο
Νά σε φυλάη σαν άγγελος
της μάνας σου ή εύχῆ.

—Έτσι σεμνό, άμύλητο
με ύμορφη και χαίρι
Νά σε ζηλεύουν του σχολειού
τά άλλα τά παιδιά

—Νά ήσαι της μονόδας σου
τό άκριβό καρδίρι,
Νά ήσαι ή έλπίδα της
και ή παρηγοριά.

ΣΚΟΚΟΣ.

—Μή φανεύσεις έαυτόν σοφόν. Φοβός τον Κύριον και
κλινον από του κακού. (Παροιμ. γ'. 7.)

—Ό ύπνος του έργαζομένου είναι γλυκίος, είτε όλιγον φά-
γη, είτε πολύ. (Έκκλησ. ε. 12.)

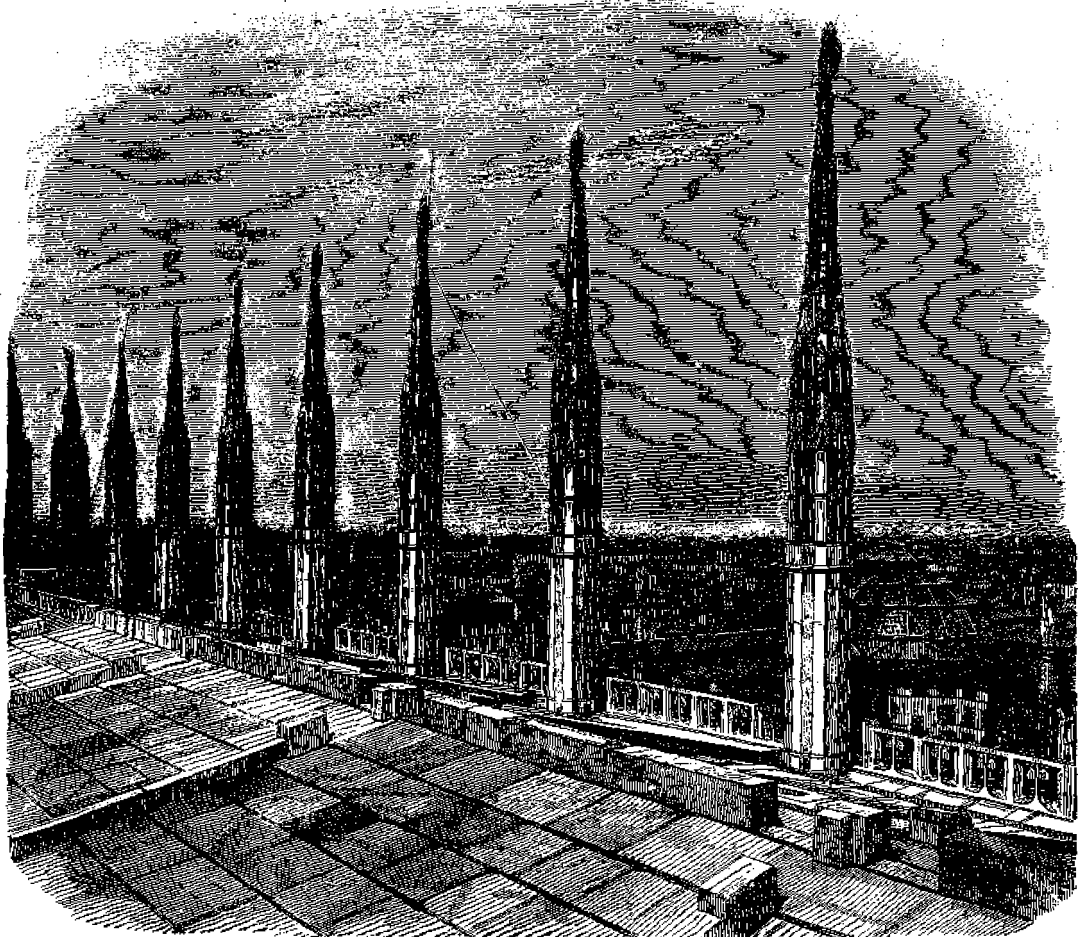
Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΜΕΔΙΟΛΑΝΩΝ.

Ὀλίγαι ἐκκλησῖαι εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ ἐν γένει τὴν Ἑυρώπην διεγείρουσι περισσότερο ἐνδιαφέρον παρά τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν τῶν Μεδιολάνων διὰ τὴν ποιικιλίαν τῶν σχεδίων τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, τῶν ἀγαλμάτων καὶ τῶν πύργων, ὡς καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἐμπεριχομένων ἱερῶν κειμηλίων.

Ὡς πρὸς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τὸ κτίριον τοῦτο εἶναι

ἄρων τοῦ ὁποῦ ὑψοῦνται πολὺ ὑψηλὰ εἰς τὸν ἀέρα ὅπως φαίνεται εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα, ἐπὶ τῆς κορυφῆς δ' ἐκάστου πύργου ἡ κωδωνοστασίου ὑπάρχει καὶ ἐν ἀγάλμα παριστῶν ἁγίων τινα ἢ ἄλλο πρόσωπον σχετιζόμενον μὲ τὴν Ἐκκλησίαν ἢ τὴν Πολιτείαν.

Ἐκτὸς τούτων ἐντὸς τοῦ ναοῦ τοῦτου φοιτῶνται διάφορα ἱερὰ λείψανα, ὡς λ. χ. ἐν τῶν καρφίων τοῦ σταυροῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἐσταυρώθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, τὸ ὁποῖον ἐκτίθεται κατ' ἔτος εἰς

Τὰ κωδωνοστάσια τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ τῶν Μεδιολάνων.

τὸ κάλλιστον παράδειγμα Γοθικῆς ἀρχιτεκτονικῆς καθ' ὅλην τὴν Ἰταλίαν, ὡς ναὸς δὲ χριστιανικὸς μόνον ἀπὸ τὸν τοῦ Ἁγίου Πέτρου ἐν Ῥώμῃ εἶναι κατώτερος.

Ὁλόκληρος ἡ οἰκοδομὴ εἶναι ἐκ καθαροῦ μαρμάρου σχηματίζει δὲ σταυρόν. Τὸ μῆκος του εἶναι 490 ποδῶν τὸ δὲ πλάτος 180, καὶ τὸ ὕψος 354 ποδῶν. Ὅχι μόνον ἔσωθεν, ἀλλὰ καὶ ἔξωθεν ὑπάρχουσι θέσεις διὰ ἀγάλματα, ὑπολογίζονται δὲ ταῦτα εἰς περίπου 7000 !!

Ὁ ναὸς οὗτος διὰ τῶν ὑψηλῶν πύργων αὐτοῦ παριστᾷ μακρόθεν εἰδὸς τι δάσους, αἱ κορυφαὶ τῶν δέν-

τῶν λαὸν κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἀνευρέσεως τοῦ βύλου τοῦ «Τιμίου Σταυροῦ», ὅτε καὶ περιφέρεται εἰς τὰς ἡθῶς προσέτι τὸ προσόψιον, δι' οὗ ὁ Χριστὸς ἐσπόγγισε τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν του, ἀφοῦ τοὺς ἔνιψε, μέρος τοῦ κοκκίνου ἱματίου, μὲ τὸ ὁποῖον τὸν ἐνέδρασαν, καὶ τινες τῶν ἀκανθῶν τοῦ ἀκανθίνου στεφάνου τὸν ὁποῖον ἔθεσαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, ὅτε οἱ στρατιῶται ἤθελον νὰ τὸν ἐμπαίξουν ὡς βασιλεῖα προσέτι λίθος τις ἐκ τοῦ Ἁγίου Τάφου, ἢ Ράβδος τοῦ Ἁρᾶν ἢ βλαστήσασα κλπ.

ΑΔΕΚΤΩΡ

Ἐνώπιόν σας ἔχετε μικροί μου φίλοι, τὸν τύπον τοῦ ἀλέκτορος; ἀναγγέλλοντος τὸ νέον ἔτος εἰς τοὺς μικροὺς

Ἐπειδὴ δὲ ἄλλοι γνωρίζετε τὴν ἱστορίαν του, καλὸν εἰσάγετε νὰ σᾶς εἰπῶ ἄλλα περὶ τούτου. Ὁ ἀλέκτωρ, ὅπως καὶ ἡ ὄρνιθα, ἦ τις καὶ ἀλεκτορικὸς κάποτε λέγεται, δὲν εἶναι αὐτόχθωνος τῆς Ἑβρώπης, ἀλλ' εἰ-

Ἄλέκτωρ τῆς Κίνας.

συνδρομητὰς τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων, ὅπως τὸ πρωτότυπον μῦθον τῆς Ἐλευσιν τῆς ἡμέρας καὶ σᾶς προσκαλεῖ διὰ τῆς φωνῆς του νὰ ἐγερθῆτε τῆς κλίνης καὶ ἄρχιστε τὰς μελέτας σας.

σῆχθον εἰς αὐτήν. Τινὲς τὸν θέλουσι Περσικόν, ἄλλοι Ἰνδικόν καὶ ἄλλοι ἄλλου τόπου αὐτόχθονα. Ὁ Ὀμηρὸς ἀναφέρει τὸν πετεινὸν εἰς τὸ ποίημά του τὸ καλούμενον Βατραχομομαχία, ἀλλ' Ἰσα Ἰσα αὕτη ἡ μῦθον εἶδεν

ἀφορμὴν εἰς τινὰς φιλολόγους νὰ θεωρήσωσι τὸ ποίημα τοῦτο οὐχὶ τοῦ Ὁμήρου, ἀλλὰ νεωτέρου τινὸς ποιητοῦ ἀκμάσαντος μετὰ τὴν μετακομιδὴν τοῦ ἀλέκτορος εἰς Ἑλληνικὰς χώρας.

Παράειον θὰ σὰς φανῇ ὅτι ὁ ἀλέκτωρ εἶναι καὶ ἀστρονόμος, διὰ τοῦτο καὶ κράζει ἀκριβῶς τὰς αὐτὰς πάντοτε ὥρας, ἥτοι κάθε τρεῖς ὥρας.

Εἶναι γενοαῖος καὶ ὑπερήφανος ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀγέρωχος καὶ ὑψαύχην, διὰ τοῦτο βαδίζων ὑψώνει τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν οὐρὰν του. Λέγεται δὲ ὅτι ὅταν διαβαίη πύλην, κόπτει ὀλίγον τὴν κεφαλὴν του, νομίζων ὅτι εἶναι ὑψηλότερος ταύτης!

Βεβαιούσαν ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ λέων τρομάζει ἀκούων τὴν φωνὴν τοῦ ἀλέκτορος!

Ἐνεκα τοῦ πολεμικοῦ του χαρακτῆρος οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες τὸν ἐθεώρουν ὡς ἱερὸν πτηνὸν τοῦ Ἄρεως.

Ὅ,τι δὲ τιμᾶ τὸν ἀλέκτορα εἶναι ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἐξήλεγξε τὴν ἐκ φόβου ἀρνησιν τοῦ Πέτρου· εἶχε προείπει εἰς τὸν Πέτρον ὁ Κύριος ὅτι ἐμελλε νὰ τὸν ἀρνήθῃ, πρὶν ὁ ἀλέκτωρ φωνήσῃ. Ἡ ὑπόμνησις δ' αὐτῆ ἔφερε τὸν Πέτρον εἰς συναισθησιν τῆς ἀμαρτίας του· ἅμα δ' ἀκούσας οὗτος τὴν φωνὴν τοῦ ἀλέκτορος ἐνεθυμήθη τὴν περὶ ἀρνήσεώς του πρόρρησιν τοῦ Ἰησοῦ καὶ μεταμεληθεὶς ἐκλαυσε πικρῶς.

Ὅταν ἀκούωμεν τὴν φωνὴν τοῦ ἀλέκτορος, πρέπει νὰ συλλογίζωμεθα μήπως καὶ ἡμεῖς ἐθρυσκόμεθα εἰς τὴν θέσιν τοῦ Πέτρου. Ὁ χριστιανὸς ἀρνείται τὸν Κύριον, ὅταν δὲν φυλάττῃ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ. Ἡ φωνὴ τοῦ πτείνου εἶναι κλήσις πρὸς μετάνοιαν.

Περὶ μάχης τῶν πτείνων πρὸς ἀλλήλους αὐθορμητοῦ ἢ παρ' ἀνθρώπων προκαλουμένης, ἥτις λέγεται ἀλεκτρονομία, θὰ γράψωμεν τὰ δέοντα εἰς ἄλλο φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν πολλὰ καὶ περίεργα. (Εἰς φίλος τῶν παιδῶν.)

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΑΥΤΩΝ.

Ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας μακθάνομεν ὅτι μετὰ τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ Κρόνου οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ Ζεὺς, Πλούτων καὶ Ποσειδῶν διένειμαν μετὰ τῶν τὴν οἰκουμένην καὶ ὁ μὲν Ζεὺς ἔλαβε τὴν βασιλείαν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς ἡρᾶς — ὁ Ποσειδῶν τὴν τῆς θαλάσσης καὶ ὁ Πλούτων τῶν καταχθονίων χωρῶν.

Ὁ ἄδης, ἢ ἡ καταχθόνιος χώρα, ἔκειτο κατὰ τὸν Ἡσίδου εἰς τὸ κέντρον τῆς γῆς· εἶχε δὲ πέντε ποταμούς, ἢ δὲ κατάβασαι· εἰς αὐτὸν ἦτο ὁμοία ἐξ ὕλων τῶν μερῶν τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.

Εἶχε δὲ σχῆμα τρομεροῦ σπηλαίου πανταχόθεν περιφραττομένου ὑπὸ ἀποτόμων βράχων, χαλκίνου τεύχους καὶ ἐννεὰ κυκλικῶν ὑποδιαρρέσεων τῆς λίμνης Στυγός. Διηρεῖτο δὲ κατὰ τὸν Βιργίλιον εἰς ἑπτὰ μέρη, τῶν ὁποίων τὸ δεύτερον περιέκλειε τὰ θόματα ἐκείνων τῶν δικαστῶν, τῶν ὁποίων αἱ ἀποφάσεις κατέστρεφον τὴν ζωὴν.

Τὴν γενικὴν ἐποπτείαν τοῦ ἄδου εἶχεν ὁ Πλούτων, ὅστις εἶχε τοὺς ὑπαλλήλους του πρὸς διεκπεραίωσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν διαφόρων κλάδων τοῦ βασιλείου του. Οὕτω λοιπὸν τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν ἐνῆργον τρεῖς δικασταί, ὁ Μίνως, ὁ Ῥαδάμανθος καὶ ὁ Αἰακὸς, τὴν δὲ τῶν ἐπιβαλλομένων ποινῶν αἱ Ἐρινύες, αἱ Ἄρπυιαι καὶ τὰ ἄλλα τέρατα τοῦ ἄδου.

Διηρεῖτο δὲ ὁ ἄδης εἰς τέσσαρα μέρη 1) τὸ μέρος, ὅπου ἦσαν τοποθετημένα τὰ δικαστήρια, 2) τὸ μέρος, ὅπου ἦτο τὸ καθαρτήριο, ἔνθα ἔκειον αἱ ψυχαὶ ἐπὶ τινὰ χρόνον 3) τὸν Τάρταρον, εἰς τὸν ὅποιον ἐστῆλλοντο οἱ καταδικαζόμενοι εἰς τὰ βάσανα· καὶ 4) τὰ Ἡλύσια πεδία, ἅτινα ἦσαν ἡ χώρα τῶν μακαρίων, ὅπου κατήκον αἱ ψυχαὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων καὶ εἶχε τὸ παλάτιόν του καὶ αὐτὸς ὁ Πλούτων μετὰ τῶν αὐλικῶν καὶ ἄλλων ἀξιωματικῶν αὐτοῦ. (Ἀκολουθεῖ.)

Φοῖνιξ ἐν τῇ Ἐρήμῳ.

Ἐκπαιδεύσεις ἐν Ἰαπωνίᾳ.

Κατὰ τὴν τελευταίαν 1881 ἐκθεσιν τοῦ ὀπουργοῦ τῆς Ἐκπαιδεύσεως ὑπάρχουσι ἤδη ἐν Ἰαπωνίᾳ ἀριθμοῦσι περίπου 15,000,000 ψυχ. 280,25 προκαταρκτικὰ σχολεῖα· ἐξ ὧν 16,710 εἶναι δημόσια, τὰ λοιπὰ ἰδιωτικά· ἥτοι 1441 περισσότερα τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Ἐκτὸς τούτων ὑπάρχουσι ἀπειρίριθμα γραμματοδιδασκαλεῖα καὶ νηπιαγωγεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα φοιτῶσι μυριάδες νηπίων, ἀρρένων τε καὶ θηλέων, παιδαγωγούμενα καὶ ἀνατρεφόμενα κατὰ τὸν Ἀμερικανικὸν καὶ Εὐρωπαϊκὸν τρόπον. Ἡ Κυβέρνησις δχι μό-

νον δὲν ἐμποδίζει τὴν χρῆσιν χριστιανικῶν βιβλίων, ἀλλὰ καὶ φαίνεται εὐνοοῦσα καὶ συντρέχουσα τὴν μεταξὺ τοῦ λαοῦ διάδοσιν τῶν εὐαγγελικῶν ἀρχῶν, ἀποστέλλουσα κατ' ἔτος νέους εἰς Ἀμερικὴν καὶ Ἑδρώπην νὰ σπουδάζωσιν ὄχι μόνον ἐπιστήμας καὶ τέχνας, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀφορῶντα τὸν χριστιανισμόν.

— Ἡ πόλις τῆς Ἀλεξανδρείας ἐθεμελιώθη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου τὸ 332 π. Χ. ἔφθασε δ' εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης τῆς ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων. Τὸ 31 ἔτος π. Χ. περιήλθεν εἰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων, τὸ 638 ἔπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τῶς Ἀράβων, τὸ δὲ 868 περιήλθεν εἰς τὴν κοριαρχίαν τῶν Τούρκων. Τὸ 1797 Ναπολέων ὁ πρῶτος ἐκυρίευσεν αὐτήν, ἐξεδιώχθη δὲ ἐκεῖθεν ὑπὸ τῶν Ἀγγλων τὸ αὐτὸ περίπου ἔτος. Τὸ 1806 ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς διωρίσθη ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, εὐρῶν τὴν Ἀλεξανδρείαν σωρὸν ἐρείπτων ἀλλ' ὑπὸ τοὺς διαδόχους του ἀνέλαβε καὶ πρὸ τοῦ κανονοβολισμοῦ τῶν φρουριῶν τῆς καὶ τῆς πυρπολήσεως τῆς Ἑυρωπαϊκῆς συνοικίας τῆς ὑπὸ τῶν Φελάχων κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος περιεῖχεν ὑπὲρ τὰς 300,000 ψυχάς.

— Κατὰ τὸν Ἀγγλον μηχανικὸν κ. Φάουλερ, ὅστις ἐπὶ πολλὰ ἔτη διέμεινεν εἰς τὴν Αἰγύπτου, ὁ ποταμὸς Νεῖλος ἐκκενώνει κατ' ἔτος εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν περὶ τὰ 100,000,000,000 τόνων ὕδατος. Τὸ ὕδωρ τοῦτο περιέχει περὶ τὰ 60,000,000 τόνων παχεῖαν ἢ τινα ὀλην, χρήσιμον πρὸς λίπανσιν (κόπρισμα) τῶν καλλιεργησίων ἀγρῶν τῆς Αἰγύπτου, οἷτινες ὑπολογίζονται εἰς 3,000,000 ἑκτάρια.

— Ὁ νῦν αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας Ἀλέξανδρος εἶναι κάτοχος ἀπαραμύλλων διαδημάτων ἐν τῷ κόσμῳ. Τὸ ἀρχαιότατον τούτων εἶναι πιθανόν τὸ τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου, ὅπερ ἐστάλη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν Δεσπότην τοῦ Κιῶ το 1116. Εἰς τὰ 17 δὲ ἀνάκτορά του προσθέτει καὶ ἕτερον ἐν Πέτερκοφ, ἐπιβλέπων τὸν κόλπον τῆς Φιλανδίας. Τὰ θεμέλιά του θὰ τεθῶσι πρὸ τοῦ τέλους τοῦ Ἰανουαρίου διὰ δαπάνης 1,800,000 φράγκων.

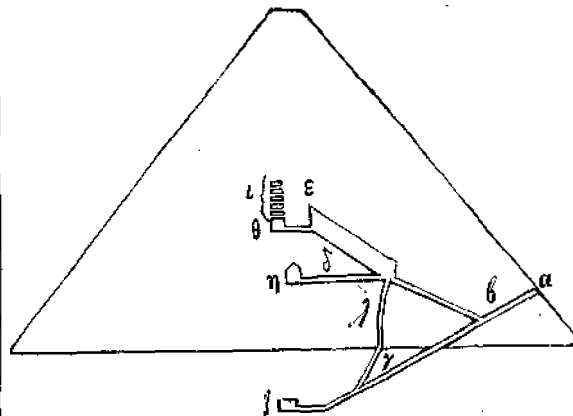
— Ἐξ ὄλων τῶν τετραπόδων ὀλιγοτοκιάτατος εἶναι ὁ ἔλεφας ἢ θήλεια ἀρχεται νὰ τεκνογῶν κατὰ τὸ 30 ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς γενιῆς δὲ μόνον ἐξάκις μέχρι τοῦ 90 ἔτους. ἦτοι ἀπαξ κατὰ δεκαετίαν καὶ μετὰ τοῦτο παύει. Ὁ μέσος δ' ὄρος τῆς ἡλικίας τῶν Ἐλεφάντων εἶναι 100 ἔτη.

Πυραμίδες.

Μεταξὺ τῶν λειψάνων τῆς ἀρχαιότητος αἱ ἐν Αἰγύπτῳ Πυραμίδες κατέχουσι τὴν πρώτην θέσιν διὰ τὸ κολοσσαίων αὐτῶν μέγεθος· κυρίως δὲ σκοπὸς αὐτῶν φαίνεται ὅτι ἦτο πρὸς ἐνταφιασμόν τῶν βασιλέων.

Ἡ πυραμὶς τοῦ Χέοπος εἶναι ἡ μεγίστη καὶ ἐπισημοτάτη ὄλων. Ταύτης τὸ ἀρχικὸν ὕψος εἶναι 497 ποδῶν, τὸ σημερινὸν 450, διότι μέρος τῆς βάσεώς της εἶναι κεχωρισμένον. Τὸ ἀρχικὸν μῆκος ἐκάστης πλευρᾶς 767, τὸ δὲ παρὸν 746. Ὁλόκληρος δὲ ἡ πυραμὶς περιέχει λίθους ἱκανοὺς νὰ περιβάλωσι σύμπασαν τὴν Γερμανικὴν αὐτοκρατορίαν μὲ τείχος! Αἱ πλευραὶ ὄλων τῶν πυραμίδων βλέπουσιν ἀκριβῶς πρὸς βορρᾶν καὶ νότον, ἀνατολὴν καὶ δύσον.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ ἀπλῶς διάγραμμα τῆς μεγάλης πυραμίδος τοῦ Χέοπος. Τὸ γράμμα α δεικνύει τὴν εἴσοδον ἐκ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς, ἀπεκρύπτετο δὲ ἡ εἴσοδος αὕτη διὰ λίθων ἐκ γρανίτου β; γ; δ, δεικνύουσι διαδρόμους φέροντας εἰς τοὺς θαλάμους η; ζ, ἀρχικῶς ἴσως ἦσαν ἄρισμένοι ὡς ἐπιτόμβοι θαλάμοι, ἀλλὰ κατόπιν ἐγκατελείφθησαν ἢ καλεῖται ὁ τάφος τῆς βασιλίσσης, ἀλλ' ὅμως σαρκοφάγος δὲν εὐρέθη ἐν αὐτῷ ε, εἶναι ὁ καλούμενος περιδρο-

Πυραμὶς τοῦ Χέοπος.

μὸς ἢ διάδρομος, ὅστις εἶναι 28 ποδῶν ὕψηλος, ἐνῆ ὁ διερχόμενος διὰ τῶν λοιπῶν πρέπει νὰ περιπνετῆ κύπτων. Ἐπὶ ἐκάστου πλαγίου αὐτῶν εἶναι μαρμαρίνον κάθισμα. θ, εἶναι ὁ τάφος τοῦ βασιλέως· τούτου τὸ μῆκος εἶναι 34 ποδῶν, τὸ πλάτος 17, καὶ τὸ ὕψος 19. Ἐπὶ δὲ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς ὑπάρχει ἀπλοῦς τις σαρκοφάγος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρέθη τὸ σῶμα τοῦ Χέοπος βαλσαμωμένον. ι, εἶναι πέντε μικρότεροι κοίτωνες, τῶν ὁποίων μοναδικὸς σκοπὸς φαίνεται ὅτι ἦτο νὰ βαστάξῃ μέρος τοῦ βάρους τῆς πυραμίδος, τὸ ὁποῖον κεῖται ὑπεράνω τοῦ βασιλικῆς τάφου.

Ἡ ἀνακάλυψις τῶν θαλᾶμων τούτων ἦτο πολὺ σκευδαία, ἐπειδὴ ἐνταῦθα ἀνευρέθη τὸ ὄνομα τοῦ Χέοπος γεγραμμένον δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν ἐπὶ τοῦ τείχεος λ δεικνύει πιθανόν τὴν θέσιν, δι' ἧς διήρχοντο οἱ ἐργάται.

ΠΟΙΚΙΛΑ

— Το φέρμα των μαργαριτών ενεργείται εν Καλιφόρνια υπό 1,000 δυτών. Η κοπή των μαργαριτοφόρων όφθαλμών εκτείνεται από 1—6 μίλια από την παραλιαν, εις βάθος από 1—25 όργων. Συνάγονται δε κατ' έτος μαργαρίται αξίας 3,000,000 φράγκων!

— Μετά τὸ άνοιγμα τοῦ Ισθμοῦ τοῦ Σουέζ, πλήθος καρχαριῶν εἰσέρχεται ἐκ τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ ἐπιφέρουσι μεγάλην καταστροφήν εἰς τὰ θψάρια, τὰ χοήσιμα πρὸς τροφήν τῶν ἀνθρώπων· ἐκ τούτου δὲ προέρχεται ἡ σπάνις αὐτῶν.

— Ο ἄδικός πληθυσμὸς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀνῆλθε κατὰ τὸ 1880 εἰς 50,155,783. Οἱ ἀποικοὶ οἱ ἐξ ἄλλων τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου καταφυγόντες ἐκεῖ ἀναβαίνουσι εἰς 6,679,943· ἦτοι ἀποτελοῦν τὸ ἕν ὄδιον περίπου τοῦ ἐντοπίου πληθυσμοῦ, ὥστε ἡ Μεγάλη ἐκτείνη Δημοκρατία δὲν ἔχει πολλὸν φρόν ἐκ τοῦ ξενικοῦ στοιχείου.

— Ἡ δάση τῆς Εὐρώπης σκεπάζουσιν 25 ἑκατοστὰ τῆς ὅλης ἐπιφανείας τῆς τούτων· τὰ 40/00 ἀνήκουσι εἰς τὴν Ῥωσίαν, 34/00 εἰς τὴν Νορβηγίαν καὶ Σουηδίαν, 26/00 εἰς τὴν Ἀυστρίαν, 17/00 εἰς τὴν Γαλλίαν, 10/00 εἰς τὴν Ἰσπανίαν 9/00 εἰς τὴν Πορτογαλίαν καὶ 4/00 εἰς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν.

— Εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἤρχισε πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἡ ἀνεγείρεται μνημεῖόν τι εἰς τιμὴν τοῦ Ὑδραγωγείου. Τὸ μνημεῖον τοῦτο ἔχει σχῆμα τετραπλευροῦ ὀβελίσκου, ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρῆς τοῦ ὁποίου ὑπάρχει τεμάχια φαντοειδῶν μαρμάρων ἐξ ἄλλων τῶν χωρῶν τῆς γῆς· μεταξὺ τούτων, διακρίνεται τὸ Πάριον τοῦ Πεντελικοῦ καὶ τὸ Ἐρυθρὸν τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ὄψος τοῦ μνημείου τούτου ἀνέρχεται ἤδη εἰς 300 πόδας, πρόκειται δὲ νὰ ὑπερβῇ πάντα τὰ κτίρια τῆς Οἰκουμένης! Πρὸς προφύλαξιν τῶν ἐργατῶν ἀπὸ πτώσεως, ἔχουσι περιβάσει αὐτὸ μὲ δίκτυον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου πίπτουσι εἰ ἐργάται σώζονται.

— Περὶ φῦμα τῶ σελωε. Πραγματεία τις ἀνεγνώσθη ἐνώπιον τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν ὑπὸ τοῦ κ. Dekonab περὶ τῆς ἐνεργείας τῆς ἐλελλίνης ἐπὶ τῶν βακτηριῶν τῶν ἀπαντωμένων εἰς τὰ φύματτα τῶν φθισιῶν, ἐν ἧ ὁ κύριος αὐτοῦ βίσιονίζεται, ὅτι ἔλαβε πύον ἐκ χοιριδίου τῆς Γουίνεας, τὸ ὁποῖον εἶχε καταστήσει φύματιώδες δι' ἐμβολιασμοῦ, μετὰ πύου φθισιῶντος καὶ ἐπλήρωσε δι' αὐτοῦ 4 σωλήνας· εἰς τοὺς δύο τῶν ὁποίων εἰσῆγαγεν ὀλίγην ἐλελλίνην, τοὺς ἐσφράγισε κατόπιν καὶ τοὺς ἐτήρησεν εἰς θερμοκρασίαν 37 μοιρῶν ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα, μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας ἤνοιξεν αὐτοὺς καὶ ἐνεβολίασεν ἐξ ἄλλων διάφορα ζῶα, εἶρε δὲ, ὅτι τὰ μὴ ἐμβολιασθέντα διὰ τοῦ πύου τῶν σωλήνων, εἰς οὐδε εἶχεν εἰσαγάγει ἐλελλίνην, δὲν ἔπαθον ἐκ φύματιώσεως, ἐνῶ τῶν ἐμβολιασθέντων μὲ τὸ ἐκ τοῦ ἄλλου σωλήνος οἱ πνεύμονες ἐπλήρωθησαν ὑπὸ φύματιῶν. Ἐάν τὰ πειράματα τοῦ κ. Dekonab ἐπιβεβαιωθῶσι καὶ ἐπ' ἄλλων, ἡ ἐλελλίνη θὰ ἀποδειχθῇ μία τῶν μεγίστων εὐλογιῶν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

— Τὸ βορειότατον σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον καλλιέργεται ἡ βρώμη εἶναι τὸ Κέγγυ εἰς τὴν Σουηδίαν, 40 μίλια βορειότερον τοῦ βορείου Πολικοῦ κύκλου, ἡ δὲ καλλιέργεια τοῦ αἵτου ἐνεργεῖται 40 μίλια βορειότερον τοῦ σημεῖου τούτου, ἦτοι 80 μίλια πρὸς βορρᾶν τοῦ Πολικοῦ κύκλου!

— Κατὰ τοὺς πειραμαμένους ποιμένας ἡ ἡλικία τῶν προβάτων δὲν δύναται νὰ γνωσθῇ μετὰ τὸ τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν.

— Πάπας Λέων ΙΓ'. Λίγεται ὅτι μία τῶν ἀγαπητῶν διασκευάσεων τοῦ νῦν Πάπα Λέοντος κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεως αὐτοῦ εἶνε νὰ συλλαμβάνη πτηνὰ τὴν συνήθειαν ταύτην εἶχε καὶ ἔταν, ἦτο ἐπίσκοπος τῆς Villa Passigiani παρὰ τὰς ἄκτας τῆς Λίμνης Trasimene. Ἐπενόησε δὲ πρῶτος ἰδίαν παγίδα, τὴν ὁποίαν καλεῖ Roecolo. Στήνεται δὲ ὡς ἐξῆς· Εἰς καταλλήλον μέρος τοῦ Βατικανοῦ ὑπάρχουσι πεφυτευμένοι τρεῖς συγκεντρικαὶ κύκλοι δένδρων. Μεταξὺ τῶν κλάδων τοῦ ἐσωτέρου κύκλου κρεμᾶ πολυπληθῆ κλωβία περιέχοντα ἐφικτὰ πτηνὰ διαφόρων εἰδῶν, ἅτινα χορησιμελοῦν ὡς δέλεαρ μεταξὺ τῶν κλωβίων τούτων ὑπάρχουσι κεκρυμμένα δίκτυα, τὰ ὁποῖα ἐν μιᾷ στιγμῇ δύνανται νὰ ἀπλωθῶσι καὶ περιβάλωσιν αὐτὰ. Τὸ ἄσμα τῶν ἐν τοῖς κλωβίοις πτηνῶν ἔλκει πρὸς αὐτὰ τὰ ἄμοσιβῆ ἀγρία πτηνὰ, εὐθὺς δ' ἀποῦ ἔλθωσιν, ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν δικτύων, ἄνθρωποι, ἐπὶ τούτῳ τεθειμένοι εἰς ἀπόκρυφον μέρος ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Μακαριότητός του, συστέλλουσι τὸν βρόχον καὶ οὕτω συλλαμβάνουσι αὐτὰ!

— Ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς εἶχε λάβει περισσότερα παρὰ τῆμα οὐδὲποτε ἄλλου θνητοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ὥστε δὲν εἶχε τόπον νὰ θέσῃ αὐτὰ ἐπὶ τοῦ στήθους του, ἐάν ἤθελε νὰ τὰ φέρῃ ἀντὶ τούτου ἔδωκε ἐξῆσθηκε αὐτὰ ἐν ὠραλῇ τάξει ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ του, ἄνωθεν τῆς ἐστίας, πρὸς διασκευάσιν τῶν ἐπισκεπομένων αὐτόν. Φίλος τις ἐπισκεφθεὶς αὐτόν ποτε καὶ ἰδὼν τὴν πληθὺν καὶ ὠραϊσότητα τῶν παρασῆμων τούτων, «Ἴ σοι ὑπευθυμίζουσι ἄκασαι, φίλε μου, αὐταὶ οἱ πομφόλυγες,» εἶπεν ἀποταθῆς πρὸς τὸν Δουμᾶν, «Ἄ! ἀπεκρίθη ὁ Δουμάς, μὲ ὑπεθυμίζουσι τὸν μῦθον τῆς ἀλώπεκος καὶ τῶν ἀψῶν σαρκολῶν!» πρὸς σύγχυσιν τοῦ φίλου του.

— Ἀπόκτης μάρτυς τῆς βαπτίσεως τῆς δεσποινίδος Βέρβας Ροσχιδῆ πρὸ τοῦ γάμου τῆς μετὰ τὸν πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου τῆς Ὑδάρμα λέγει, ὅτι ἐκλαίε πικρῶς καθ' ἕλον τὸν χρόνον τῆς ἱεροτελεστίας, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπρηνεῖτο τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων τῆς. Εἰς τοὺς γάμους παρῆσαν μόνον 30 πρόσωπα, ἅπαντες φίλοι τοῦ νυμφίου, ἐκτὸς τῆς Δουκίσσης Δὲ Γραμμόντι, καὶ τῆς μητρὸς καὶ ἀδελφῆς τῆς νύμφης.

— Κατὰ τὰς τελευταίας στατιστικὰς τῶν πανεπιστημίων ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις τῆς Ἀμερικῆς τὸ 1880 μόνον 266 φοιτηταὶ ἔλαβον πτυχία θεολογία, καὶ 1041 τῆς νομικῆς, ἐνῶ ὁ ἀριθμὸς τῶν λαβόντων πτυχία τῆς λατρικῆς ἀνέβη εἰς 3,560! Παντοῦ, ὡς φαίνεται, ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν τὸ ἄδικόν προτιμᾶται τοῦ πνευματικοῦ!

Ἐκλείψεις κατὰ τὸ 1883.

Κατὰ τὸ ἔτος 1883 θὰ συμβῶν τέσσαρες ἐκλείψεις, δύο τοῦ Ἥλιου καὶ δύο τῆς Σελήνης.

1) Ἐκλείψις τῆς σελήνης μερικὴ τὴν 10/22 Ἀπριλίου ἄρατος παρ' ἡμῖν, ὁρατὴ εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ἀσίαν καὶ Ἀυστραλίαν.

2) Ἐκλείψις τοῦ ἡλίου ὀλικὴ τὴν 24 Ἀπριλίου (6 Μαΐου) ἄρατος παρ' ἡμῖν, ὁρατὴ εἰς τὰ δυτικὰ τῆς μεσημερινῆς Ἀμερικῆς, τὸν Ἐρημικὸν Ὀκεανὸν καὶ τὰ ἀνατολικά τῆς Ἀυστραλίας.

3) Ἐκλείψις τῆς σελήνης μερικὴ 3/15 Ὀκτωβρίου ὁρατὴ παρ' ἡμῖν.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Τίνος ἀφύσικον ἐγκλήμα ὑπεθυμίζει ὁ ἀριθμὸς 20;
2. Ποῖον προφήτην;
3. Τί βασιλικὸν δῶρον;